

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia maja 2016 r.

DECYZJA
Prezesa
Agencji Rezerw Materiałowych
Nr BPI – 26/I/16
w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „*ustawą o zapasach*”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko P. z siedzibą w P. przedstawione we wniosku z dnia 25 kwietnia 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 27 kwietnia 2016 r. *o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa – jest prawidłowe.*

UZASADNIENIE

P. z siedzibą w P. – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 25 kwietnia 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dnia 27 kwietnia 2016 r. „o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa”.

W dniu 26 kwietnia 2016 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego zdarzenia przyszłego.

Głównym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest produkcja i sprzedaż różnego rodzaju wyrobów chemicznych, w tym głównie rozpuszczalników. Wnioskodawca jest podatnikiem zarejestrowanym na potrzeby podatku akcyzowego oraz prowadzi skład podatkowy w rozumieniu ustawy z dnia 8 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (jt. Dz. U. z 2014 r., poz. 752, z późn. zm.; dalej określanej jako: „ustawa o podatku akcyzowym”).

W przyszłości Wnioskodawca rozważa dokonywanie transakcji, które mogą być traktowane jako przywóz w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, których przedmiotem będą produkty naftowe wykorzystywane do celów innych niż napędowe i opałowe.

Jednocześnie Wnioskodawca pragnie wskazać, iż w aspekcie merytorycznym sprawa, której dotyczy niniejsze zapytanie została już rozstrzygnięta – bowiem na skutek wniosku Wnioskodawcy z dnia 2 września 2015 r. dotyczącym braku konieczności rozliczania opłaty zapasowej od heksanu o kodzie CN 2710 1225, Minister Energii decyzją z dnia 16 grudnia 2015 r. (nr DRO-II-026-11/6/15) uznał stanowisko Wnioskodawcy w całości za prawidłowe. Innymi słowy, Minister Energii potwierdził brak obowiązku rozliczania opłaty zapasowej od heksanu.

W dalszej kolejności również sam Prezes ARM przyjął za uzasadnioną taką linię orzeczniczą i już w decyzji ze stycznia 2016 r. (o nr BPI-1/I/16) potwierdził prawidłowość takiego stanowiska nie tylko wobec heksanu, ale również wobec innych produktów naftowych nie stanowiących paliw silnikowych (tj. m. in. frakcje ciężkie ropy naftowej (typu D120, D140), oznaczonych kodem CN 2710 19 43 i CN 2710 19 47).

Dlatego też mając na uwadze indywidualny charakter interpretacji wydawanych przez Prezesa ARM, Wnioskodawca zwraca się o potwierdzenie powyższego stanowiska również w odniesieniu do:

- tzw. benzyny ekstrakcyjnej i
- szerokiej frakcji heksanowej –

klasyfikowanych do kodu CN 2710 1225 (podobnie jak heksan wobec którego wydane były poprzednie rozstrzygnięcia).

Oba powyższe wyroby ze względu na swoje właściwości nie nadają się nawet potencjalnie do wykorzystania jako paliwa silnikowe. Benzyna ekstrakcyjna jest rozpuszczalnikiem (rozcieńczalnikiem) stosowanym m. in. w przemyśle farb i lakierów, metalowym, gumowym; do produkcji klejów; w pralniach chemicznych i garbarniach oraz warsztatach samochodowych do mycia i odtłuszczenia. Natomiast szeroka frakcja heksanowa jest rozpuszczalnikiem wykorzystywanym m. in. w produkcji kosmetyków samochodowych, przetwórstwie tworzyw sztucznych, elektronice, w produkcji klejów i do ekstrakcji tłuszczów w zakładach tłuszczowych.

Oczywiście Wnioskodawca podkreśla, iż określenia „benzyna ekstrakcyjna” oraz „frakcja heksanowa” są nazwami rodzajowymi powyższych substancji. W praktyce w obrocie prawnym poszczególni wytwórcy nadają im nazwy handlowe (jak chociażby „Rompetroł SE 75/115”, „Rompetroł SE 65-80”, „SBP 60/95 EA”, „SBP 70/110 EA”).

Mając przy tym na uwadze, iż w treści rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r., w sprawie rejestru zapasów interwencyjnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1814; dalej określanego jako „rozp. MG w/s rejestru zapasów”) wymieniono

kod CN 2710 1225 – Wnioskodawca zwraca się o potwierdzenie w drodze pisemnej interpretacji skutków transakcji związanych z przemieszczaniem na terytorium kraju omawianych wyrobów.

W związku z powyższym, Wnioskodawca sformułował do tut. Organu następujące pytanie:

Czy w świetle:

- art. 2 pkt 2 oraz pkt 3 w związku z
- art. 3 ust. 2 pkt 1,
- art. 3 ust. 5 pkt 3,
- art. 5 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2,
- art. 21b ust. 2 oraz ust. 3 ustawy o zapasach, jak również
- § 2 pkt 5 rozp. MG w/s wykazu surowców

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, której przedmiotem są benzyna ekstrakcyjna lub szeroka frakcja heksanowa klasyfikowane do kodu CN 2710 1225, które ze względu na swoje właściwości nie nadają się do wykorzystania jako paliwa silnikowe – skutkuje powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej?

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż w świetle:

- art. 2 pkt 2 oraz pkt 3 w związku z
- art. 3 ust. 2 pkt 1,
- art. 3 ust. 5 pkt 3,
- art. 5 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2,
- art. 21b ust. 2 oraz ust. 3 ustawy o zapasach, jak również
- § 2 pkt 5 rozp. MG w/s wykazu surowców

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, której przedmiotem są benzyna ekstrakcyjna lub szeroka frakcja heksanowa klasyfikowane do kodu CN 2710 1225, które ze względu na swoje właściwości nie nadają się do wykorzystania jako paliwa silnikowe – nie skutkuje powstaniem obowiązków

wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej.

Wnioskodawca w uzasadnieniu swojego stanowiska bardzo szeroko odwołał się do przepisów prawa krajowego, w szczególności do przepisów odnoszących się bezpośrednio do opłaty zapasowej, tj. ustawy o zapasach, do definicji pojęcia „paliw” sformułowanej na potrzeby tej regulacji, a także do przepisów prawa Unii Europejskiej, tj. załącznika B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), do którego odwołuje się ustawa o zapasach w zakresie właściwości fizykochemicznych, jakie winny spełniać paliwa – w rozumieniu tejże ustawy.

Całość powyższego uzasadnienia Wnioskodawcy odnosi się do wykazania, że produkty naftowe, o których mowa w opisie zdarzenia przyszłego nie są paliwami w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach, a w związku z tym, mimo, że są klasyfikowane do kodu CN 2710 12 25, tj. kodu wymienionego w § 6 pkt 2 rozporządzenia z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) nie podlegają, zdaniem Wnioskodawcy, obowiązkowi uiszczenia opłaty zapasowej, o której mowa w art. 12b ustawy o zapasach.

Mając na uwadze całokształt przedstawionej argumentacji, Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż w świetle:

- art. 2 pkt 2 oraz pkt 3 w związku z
- art. 3 ust. 2 pkt 1,
- art. 3 ust. 5 pkt 3,
- art. 5 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2,
- art. 21b ust. 1 oraz ust. 3 ustawy o zapasach, jak również
- § 2 pkt 5 rozp. MG w/s wykazu surowców

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, której przedmiotem są benzyna ekstrakcyjna lub szeroka frakcja heksanowa klasyfikowane

do kodu CN 2710 1225, które ze względu na swoje właściwości nie nadają się do wykorzystania jako paliwa silnikowe – nie skutkuje powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej

lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju.

Definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania.

Z art. 2 pkt 2 lit. g ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż **benzyny silnikowe** składają się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35 °C do 215 °C. Wykorzystywane są jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/ utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej.

Mając powyższe na uwadze w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych produktów naftowych oraz poszczególnych paliw – niezależnych od definicji przyjętych w tym zakresie w polskim prawie, w szczególności niezależnie od definicji zawartych w ustawie – Prawo energetyczne oraz ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Dlatego też Prezes Agencji Rezerw Materiałowych uzasadniając stanowisko Organu pominął odwołanie się Wnioskodawcy do przepisów nie mających bezpośrednio wpływu na obowiązek uiszczania opłaty zapasowej, skupiając się jednocześnie na przepisach wprost, z których ów obowiązek wynika, tj. ustawie o zapasach oraz rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy.

Z definicji poszczególnych produktów naftowych - w tym paliw, zawartych w ustawie o zapasach wynika, iż decydujące dla uznania danego produktu naftowego za konkretne paliwo w rozumieniu tej ustawy jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008.

Dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest natomiast wystąpienie całego szeregu przesłanek w szczególności, o czym była już mowa wyżej, dokonanie przez przedsiębiorcę przywozu ropy naftowej lub paliw (art. 21b ust. 2 w zw. z art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach) przy czym, z treści przepisu § 6 pkt 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu wynika, iż w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 12 25 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem benzyny silnikowe (czyli mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35 °C do 215 °C wykorzystywane jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, które mogą zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML a także domieszki jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej - art. 2 pkt 2 lit. g ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008). Oznaczenie danego produktu naftowego określonym kodem w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu jest zaledwie jedną z przesłanek, która musi zostać spełniona aby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej. Konieczne jest także by dany produkt naftowy posiadał wskazane powyżej cechy fizykochemiczne oraz przynajmniej potencjalną możliwość wykorzystania we wskazany powyżej sposób.

Przyjmując zatem powyższe domniemanie uznać należy, iż jedynie przewóz przez przedsiębiorcę któregoś z paliw wymienionych w art. 2 pkt 2 lit. f - n ustawy o zapasach a zatem produktów spełniających konkretne wymagania określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, które dodatkowo jest oznaczone jednym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu, skutkuje powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej. W przypadku przywozu produktu oznaczonego kodem CN 2710 12 25 podstawę

do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią jedynie paliwa będące benzynami silnikowymi. Jeśli zatem konkretne produkty, w tym wypadku produkty, których specyfikacja została dołączona do przedmiotowego wniosku, tj.:

1. Rompetrol SE 75/115;
2. Rompetrol SE 65-80;
3. SBP 60/95 EA;
4. SBP 70/110 EA

nie spełniają wymagań określonych dla benzyn silnikowych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, to nie jest benzyną silnikową w rozumieniu ustawy o zapasach i z ich przywozem nie wiąże się obowiązek zapłaty opłaty zapasowej.

Z uwagi na powyższe, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w zakresie produktów, których specyfikacje zostały dołączone do niniejszego wniosku, uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego zdarzenia przyszłego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie
do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem
Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.